

Nedobyté ROHÁČE

Je čtvrtek 4. července 19 hodin a my vyjíždíme, bohužel sami, směr Oravice s přáním pěkného počasí. Kolem 22 hodiny přijíždíme na parkoviště před Meander Thermalpark v Oravici, kde společně ještě se dvěmi posádkami strávíme první noc. Zprovozňujeme meteostanici, která ukazuje venkovní teplotu 14° C a ne zrovna dobrou předpověď počasí.

V pátek ráno se probouzíme kolem 6 hodiny, teploměr ukazuje 8° C a nad hlavami máme krásné modré nebe. Pohled na Roháče však není dobrý. Vrcholy jsou zahaleny v mracích a nám je jasné, že dnes se vysokohorská turistika konat nebude. Při snídani vymyslíme jinou variantu a rozhodujeme se pro procházku Juráňovou dolinou. Po snídani najíždíme do campu, kde se setkáváme se Zdenkou a Lad'ou Knapkovými, kteří zde jsou už od neděle. Sláva, tak přece nebudeme sami.

Zatímco Knapkovi dávají přednost koupání, my kolem 10 hodiny vyrážíme po červené turistické značce směr Juráňova dolina. Asfaltová cesta nás dovede k rozcestí Pod Šatanovou, kde odbočujeme doprava, abychom nejdříve loukou, posléze lesem, dorazili k ústí Juráňovi doliny. Úzký chodníček kopíruje Juráňův potok, kde musíme zdolávat některá místa soutěsky za pomoci žebříků a řetězů. Není to však nic dramatického. Přicházíme do sedla Umlá, kde se nám potvrzuje informace, kterou jsem získal ještě doma na internetu, že zelená turistická značka na Bobrovec je z důvodu ochrany velkých šelem zrušena. Nevadí, zkusíme to z druhé strany. Scházíme na rozcestí Pod Umlou, kde narážíme na modrou turistickou značku, po které vystoupáme až na státní hranici s Polskem do Bobroveckého sedla, abychom zjistili, že i odtud je cesta na Bobrovec uzavřena. Nevěřicně kroutí hlavami i ostatní turisté z Polska a ze Slovenska. Nedá se nic dělat, a tak zde posvačíme a stejnou cestou se vracíme zpět k rozcestí Pod Umlou. Začíná se naplňovat předpověď počasí, začíná mírně pršet, a tak rychle Bobroveckou dolinou zpět do Oravice. Miluška vaří oběd, během kterého přestává pršet, krátký odpočinek a hurá do termálů za Knapkama. Je si o čem povídat a unavené svaly potřebují regeneraci. Zůstáváme až do 20 hodiny. V noci začíná opět pršet.

Sobotní ráno je horší pátečního. Roháče jsou pro nás opět nedostupné. Nabízíme Knapkům výlet do Zakopaného, je to cca 35 km. Teplá voda je ale teplá voda, a tak vyjíždíme sami. V Zakopaném parkujeme nedaleko centra na snad jediném neplaceném parkovišti a vyrážíme na zdejší tržiště pod Gubalovkou. Nepřeberné množství stánků s rozličným zbožím na jedno brdo. Součástí tržiště jsou různé atrakce pro děti i dospělé včetně velkého jeřábu pro bandžii žamping. Cestou zpět se ještě zastavujeme v impozantním kostele Matky Boží Fatimské. Je něco po 12 hodině a za pořádné bouřky se právě slouží mše, které se z důvodu přivalového deště také účastníme. S koncem mše přestává pršet a my si ještě procházíme okolí kostela se zajímavými křížovými cestami a stavbami. Kolem 14 hodiny přijíždíme zpět do campu. Něco poobědvat, 20 minut šlofíček a Knapkovi nás už čekají v bazénech, kde zůstáváme až do půl deváté. Krátké posezení s Knapkama v karavanu a usínáme s tóny country kapely, která hraje kousek od campu.

Nedělní ráno je polojasné, ale z důvodu odjezdu domů to na celodenní túru není. Proto následuje pouze procházka mezi rekreačními chatami v Oravici a v 10

hodin se otevírá termální koupaliště, které opouštíme kolem 14 hodiny. Následuje oběd, balení, rozloučení se s Knapkama a odjezd domů. Knapkovi volí variantu po slovenské dálnici, my jedeme přes Těrchovou, abychom se kousek za Čadcou opět potkali.

Prodloužený víkend uběhl jako voda a i přesto, že vrcholy Roháčů nám zůstaly zapovězeny, se nám v Oravici líbilo.

**Zbyněk Vaňura
Červenec 2013**